

Bryssel den 29 maj 2026
(OR. en)

9875/26

COMPET 650
IND 378
MI 556
BETREG 11
DIGIT 149
ECOFIN 701
EDUC 188
ENER 297
ENV 590
POLCOM 203
RECH 250

FÖLJENOT

---

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	28 maj 2026
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2026) 252 final
Ärende:	RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET om framstegen mot att nå det unionsomfattande målet för kapacitet för koldioxidinjektion

---

För delegationerna bifogas dokument – COM(2026) 252 final.

Bilaga: COM(2026) 252 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.5.2026
COM(2026) 252 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**om framstegen mot att nå det unionsomfattande målet för kapacitet för
koldioxidinjektion**

Innehållsförteckning

1	Syftet med denna rapport	2
2	Bakgrund.....	3
3	Översikt av tillgång och efterfrågan utifrån medlemsstaternas uppskattningar	5
3.1	Nationella energi- och klimatplaner	5
3.2	Medlemsstaternas rapporter 2024 i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EU) 2024/1735 .	6
3.3	Öppenhet kring uppgifter om lagringskapacitet enligt artikel 21.1	10
4	Översikt av planerade projekt för koldioxidlagring	12
4.1	Bidrag inom ramen för de 44 bidragsskyldiga enheternas planer	12
4.2	Översikt av befintliga tillstånd och utkast till lagringstillstånd.....	16
4.3	Lagringsprojekt i EU som erkänns som strategiska nettonollprojekt.....	19
5	Stöd inom ramen för EU:s och medlemsstaternas finansieringsprogram	20
5.1	Bidrag från innovationsfonden.....	20
5.2	Bidrag från Fonden för ett sammanlänkat Europa – Energi.....	22
5.3	Bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens.....	22
5.4	Bidrag från Horisont Europa	22
5.5	Bidrag från medlemsstaterna.....	22
6	Läget 2025 och nästa steg	24
7	Slutsats	25

1 SYFTET MED DENNA RAPPORT

Syftet med denna rapport är att följa upp framstegen med att nå den kapacitet för koldioxidinjektion i Europeiska unionen (EU) som det hänvisas till i artikel 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 av den 13 juni 2024 om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik.

Rapporten grundas på

- de årsrapporter från 2024 som medlemsstaterna lämnat in i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EU) 2024/1735^{1,2}, och
- de planer från 2025 som lämnades in av de 44 bidragsskyldiga enheterna i enlighet med artikel 23.4 i förordning (EU) 2024/1735.

I denna rapport tas även hänsyn till ytterligare information som gör det lättare att förstå den framväxande marknaden för tjänster för geologisk lagring av koldioxid i EU, nämligen

- de nyligen uppdaterade nationella energi- och klimatplanerna³,
- industrins efterfrågan på EU-finansiering⁴,
- utkastet till lagringstillstånd som medlemsstaterna lämnat in i enlighet med artikel 10 i direktiv 2009/31/EG⁵, och
- medlemsstaternas genomförande av sina skyldigheter enligt artikel 21.1 i förordning (EU) 2024/1735 att i) offentliggöra data om alla områden där lagringsplatser för koldioxid kan tillåtas på deras territorium, och ii) utan att kunna göras ekonomiskt ansvariga offentliggöra geologiska data avseende anläggningar för kolväteproduktion som har avvecklats eller vars avveckling har anmälts till den behöriga myndigheten.

Det är dock viktigt att notera att bedömningen i denna rapport endast utgör en ögonblicksbild som bygger på medlemsstaternas och bidragsskyldiga enheters rapportering, som har varit ofullständig. En mer omfattande bild kommer att ta form med tiden, när det kommer in ytterligare bidrag fram till 2030.

---

¹ Medlemsstaternas årsrapporter från 2025, som skulle lämnas in senast den 31 december 2025, innefattas inte av denna rapport.

² Europeiska kommissionens webbplats, "[Member States reports under Article 21 of the NZIA Regulation](#)".

³ Europeiska kommissionens webbplats, "[National energy and climate plans](#)".

⁴ Projekt för avskiljning och lagring av koldioxid är berättigade till stöd inom ramen för Fonden för ett sammanlänkat Europa, Horisont Europa-programmet, innovationsfonden, Life-programmet, moderniseringsfonden och den europeiska plattformen för strategisk teknik.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/31/oj>).

2 BAKGRUND

Avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) är en av de former av avkarboniseringsteknik som finns för de industrier i EU som har utsläpp som är svåra att minska. I meddelandet *Mot en ambitiös industriell koldioxidhantering för EU* upprepades att den industriella koldioxidhanteringen är viktig för att begränsa utsläpp som är svåra att minska och för att uppnå negativa utsläpp. I meddelandet beskrevs också behovet av en övergripande politisk ram och investeringsram i EU för alla aspekter av industriell koldioxidhantering, och det fastställs en vision för en inre marknad för tjänster för transport och lagring av koldioxid i hela Europa senast 2030⁶.

I Draghis rapport om EU:s konkurrenskraft betonades att det är viktigt med en teknikneutral strategi för avkarbonisering. Där påpekades också behovet av betydande offentliga och privata investeringar, och det rekommenderades fler påskyndade åtgärder och ett akut regelverk för infrastrukturen för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS)⁷.

I given för en ren industri lades det fram konkreta åtgärder för att göra avkarboniseringen till en drivkraft för tillväxten för europeiska industrier. Där fastställs även nya stödåtgärder för att skapa en marknad för avskild koldioxid, däribland frivilliga märkningar av industriprodukters koldioxidintensitet.

EU är ledande både på teknik för koldioxidavskiljning och på att finansiera forskning, utveckling och innovation angående CCS. Dessutom hyser EU världens främsta företag inom högvärdiga uppfinningar för industriell koldioxidhantering^{8,9}. EU är medvetet om att teknik för avskiljning, transport, lagring och användning av koldioxid är en nettonollteknik¹⁰, och därmed stöder man också utvecklingen av integrerade värdekedjor för CCS och hjälper till att stärka detta ledarskap i industrin.

Det håller på att tas fram ett stabilt regelverk till stöd för utvecklingen av CCS i EU. I direktiv 2009/31/EG fastställs en rättslig ram för säker geologisk lagring av koldioxid. I förordning (EU) 2024/1735 fastställs ett mål för årlig injektionskapacitet i EU, som ligger på minst 50 miljoner ton koldioxid och ska uppnås senast 2030 på lagringsplatserna. I förordningen fastställs även individuella bidrag till EU:s mål för årlig injektionskapacitet, på grundval av enheternas andel av EU:s produktion av råolja och naturgas från den 1 januari 2020 till den 31 december 2023, och den påskyndar och underlättar administrativa förfaranden, tillståndsförfaranden och rättsliga förfaranden för CCS-projekt som bidrar till EU:s årliga mål¹¹.

---

⁶ Meddelandet *Mot en ambitiös industriell koldioxidhantering för EU*, COM(2024) 62 final.

⁷ *The future of European competitiveness*, september 2024.

⁸ *Clean Energy Technology Observatory: Carbon Capture, Utilisation and Storage in the European Union – 2024 Status Report on Technology Development, Trends, Value Chains and Markets*, Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum.

⁹ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar *Investment needs assessment and funding availabilities to strengthen EU's Net-Zero technology manufacturing capacity*, SWD(2023) 68 final.

¹⁰ Artikel 4 i förordning (EU) 2024/1735.

¹¹ Artikel 20, artikel 23 och kapitel II avsnitt III i förordning (EU) 2024/1735.

I modelleringen för konsekvensbedömningen för EU:s klimatmål 2040 ingår EU:s mål för årlig injektionskapacitet, och det beräknas där att ungefär 200 miljoner ton per år i avskild koldioxid behöver vara lagrade under jord senast 2040¹². EU:s mål för årlig injektionskapacitet bör bidra till EU:s bindande mål om klimatneutralitet senast 2050^{13,14}.

I kommissionens delegerade förordning (EU) 2025/1477 anges reglerna för att identifiera de godkända olje- och gasproducenter som är skyldiga att bidra till EU:s mål för årlig injektionskapacitet¹⁵. I kommissionens beslut (EU) 2025/1479 förtecknas de enskilda bidragen från de 44 godkända olje- och gasproducenter som måste bidra till målet¹⁶.

Marknaden för tjänster för koldioxidlagring i EU är ännu i sin linda, men växer snabbt. Porthos-anläggningen i Nederländerna förväntas tas i bruk 2026, med en koldioxidinjektionskapacitet på 2,5 miljoner ton per år. Även Greensand-anläggningen förväntas börja användas 2026, med en inledande injektionskapacitet på 0,3 miljoner ton koldioxid om året. Projektet Ravenna CCS, som finns i Italien, håller sedan 2024 redan på att injicera ungefär 25 000 ton koldioxid per år, på pilotnivå, och är avsett att tas i kommersiell drift senast 2030. Inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har två lagringsplatser i Island och Norge under 2025 börjat injicera koldioxid från industriella källor i kommersiell omfattning¹⁷.

EU stöder också utbyggnaden av lagringsplatser genom flera olika EU-finansieringsinstrument, däribland Fonden för ett sammanlänkat Europa, Horisont Europa, innovationsfonden och faciliteten för återhämtning och resiliens.

---

¹² Arbetsdokument från kommissionens avdelningar [Impact Assessment Report Part I](#) som åtföljer meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Att säkra vår framtid – Europas klimatmål för 2040 och vägen mot klimatneutralitet senast 2050 genom att bygga ett hållbart, rättvist och välmående samhälle* (SWD(2024) 63 final) (inte översatt till svenska). Tabell 6: Industriell avskiljning och användning av koldioxid.

¹³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén [Att säkra vår framtid – Europas klimatmål för 2040 och vägen mot klimatneutralitet senast 2050 genom att bygga ett hållbart, rättvist och välmående samhälle](#) {COM(2024) 63 final} – {SEC(2024) 64 final} – {SWD(2024) 64 final}.

¹⁴ Artikel 1 i Europaparlamentets och rådets [förordning \(EU\) 2021/1119](#) av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag).

¹⁵ [Kommissionens delegerade förordning \(EU\) 2025/1477](#) av den 21 maj 2025 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 genom specificering av reglerna för identifiering av godkända olje- och gasproducenter som är skyldiga att bidra till unionsmålet avseende tillgänglig kapacitet för koldioxidinjektion till 2030, samt reglerna för beräkning av deras respektive bidrag och deras rapporteringsskyldigheter.

¹⁶ [Kommissionens beslut \(EU\) 2025/1479 av den 22 maj 2025](#) om angivelse av proportionella bidrag till unionens mål för kapacitet för koldioxidinjektion till 2030 från enheter som innehar ett tillstånd enligt definitionen i artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG.

¹⁷ Anläggningarna Silverstone och Northern Lights, belägna i Island respektive Norge, togs i drift och började injicera 2025.

3 ÖVERSIKT AV TILLGÅNG OCH EFTERFRÅGAN UTIFRÅN MEDLEMSSTATERNAS UPPSKATTNINGAR

3.1 Nationella energi- och klimatplaner

Enligt de nationella energi- och klimatplanerna måste medlemsstaterna offentliggöra vilka politiska strategier som ska införas för att uppnå klimat- och energimålen för 2030. År 2022 uppmuntrade kommissionen medlemsstaterna att i sina uppdaterade nationella energi- och klimatplaner innefatta långsiktig geologisk lagring av koldioxid och ange vilka insatser som planerades för att göra det möjligt för industrin att avskilja och lagra processutsläpp permanent på platser för geologisk lagring, i enlighet med direktiv 2009/31/EG¹⁸. Medlemsstaterna uppmuntrades att lämna följande information:

- Sammanställd prognos av de processutsläpp som behöver hanteras årligen genom avskiljning av koldioxid.
- Mängden biogent koldioxid och koldioxid från atmosfären som finns tillgänglig årligen för geologisk lagring av koldioxid.
- Den lagringskapacitet för geologisk lagring av koldioxid som kan göras tillgänglig årligen.
- Den lagringskapacitet för koldioxid som kan bli tillgänglig årligen efter att exploateringen av kolvätereserver avslutats.
- Planerad infrastruktur för koldioxidtransport.
- Offentligt stöd till investering i avskiljning, transport och lagring av koldioxid.
- Övriga åtgärder till stöd för införandet av lösningar för långsiktig geologisk lagring av koldioxid.

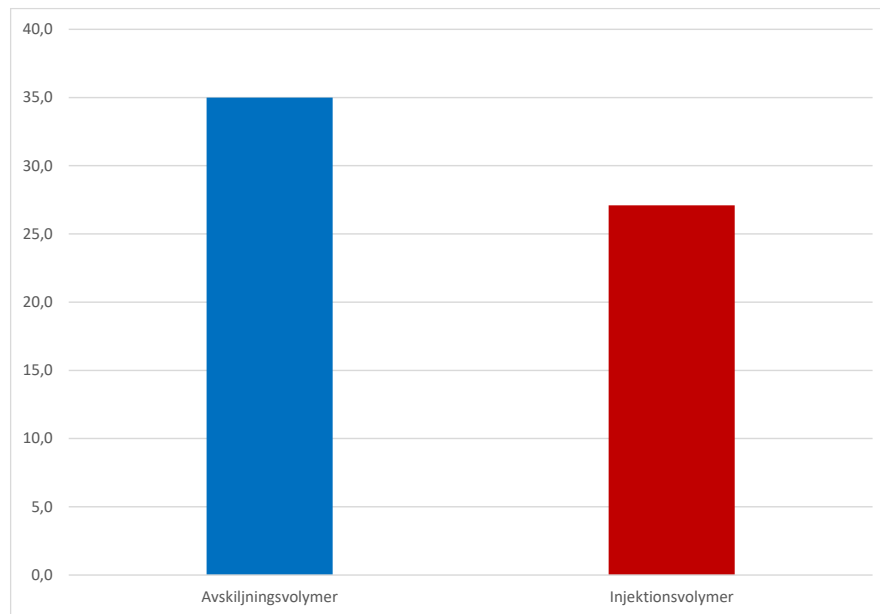
De reviderade nationella energi- och klimatplanerna för 2021–2030 innehåller information om den planerade CCS-utbyggnaden i varje medlemsstat¹⁹. Kommissionens analys av de reviderade nationella energi- och klimatplanerna visar att totalt 35 miljoner ton koldioxid om året skulle kunna avskiljas i EU för permanent lagring senast 2030. Siffror som tillhandahållits inom ramen för de nationella energi- och klimatplanerna visar vidare att 27,1 miljoner ton koldioxid skulle kunna injiceras årligen på lagringsplatser i EU senast 2030. Detta tyder på att det de närmaste åren kommer att finnas en betydande efterfrågan på lagringsplatser från industrin. Kommissionen förväntar sig också att medlemsstaterna lämnar in allt fler utkast till lagringstillstånd i enlighet med artikel 10 i direktiv 2009/31/EG under kommande år.

---

¹⁸ [Kommissionens tillkännagivande om vägledning för medlemsstaterna vid uppdateringen av de nationella energi- och klimatplanerna för 2021–2030](#) (2022/C 495/02).

¹⁹ Till dags dato har Polen fortfarande inte lämnat in en uppdaterad nationell energi- och klimatplan.

Figur 1 – Uppskattade volymer av koldioxidavskiljning och koldioxidinjektion i EU enligt de nationella energi- och klimatplanerna (miljoner ton per år)

3.2 Medlemsstaternas rapporter 2024 i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EU) 2024/1735

Förutom de nationella energi- och klimatplanerna måste varje medlemsstat enligt artikel 21.2 i förordning (EU) 2024/1735 varje år lämna in en rapport till kommissionen där följande beskrivs:

- En kartläggning av pågående projekt för avskiljning av koldioxid på dess territorium eller i samarbete med andra medlemsstater och en uppskattning av motsvarande behov av injektions- och lagringskapacitet samt transport av koldioxid.
- En kartläggning av pågående projekt för lagring och transport av koldioxid på dess territorium, däribland tillståndsstatusen enligt direktiv 2009/31/EG, förväntade datum för slutligt investeringsbeslut och idrifttagning.
- De nationella stödåtgärder som har vidtagits eller kommer att vidtas för att främja projekt, samt åtgärder avseende gränsöverskridande transport av koldioxid.
- Den nationella strategi och de nationella mål som kommer att fastställas och har fastställts för avskiljning av koldioxid senast 2030, i tillämpliga fall.
- Bilateralt och regionalt samarbete som underlättar gränsöverskridande transport av koldioxid, inbegripet samarbetets inverkan på tillgången till säkra och icke-diskriminerande transportsätt för koldioxid för enheter som avskiljer koldioxid.
- Pågående projekt för koldioxidtransport och en uppskattning av de nödvändiga framtida koldioxidtransportprojektens kapacitet att matcha motsvarande avskiljnings- och lagringskapacitet.

I artikel 21.3 i förordning (EU) 2024/1735 föreskrivs ytterligare att om en medlemsstats rapport visar att det inte finns några pågående projekt för koldioxidlagring på dess territorium, måste den medlemsstaten rapportera om planer för att underlätta avkarboniseringen av industrisektorer. Detta innebär i tillämpliga fall gränsöverskridande transport av koldioxid till lagringsplatser i andra medlemsstater samt projekt för användning av koldioxid. Rapporterna från 2024 återfinns på kommissionens webbplats²⁰.

Även om en del medlemsstater i slutet av 2024 inte hade rapporterat lagringsstorlek eller injektionskapacitet, ger tabell 1 en indikation på antalet lagringsprojekt som är under utveckling i EU och hur de potentiellt kan bidra till EU:s injektionskapacitet. I tabell 1 görs det åtskillnad mellan ”lagringsstorlek”, som är den uppskattade totala kapaciteten för lagring av koldioxid för en viss lagringsplats, och ”injektionskapacitet”, som är den årliga mängd koldioxid som kan injiceras på en fungerande geologisk lagringsplats som är tillåten enligt direktiv 2009/31/EG. När medlemsstaterna bara rapporterat namnen på lagringsprojekten har kommissionen lagt till motsvarande siffror för lagring och injektion. Tabell 1 omfattar inte medlemsstaternas potential för geologisk lagring och är inriktad på projekt som medlemsstaterna erkänt och rapporterat.

---

²⁰ Europeiska kommissionens webbplats, Industrial Carbon Management, [”The EU’s 2030 carbon storage target”](#).

Tabell 1 – Sammanfattning av projekt för koldioxidlagring 2024 med en tidslinje fram till 2030.

Medlemsstater	Antal projekt	Uppskattad total lagringsstorlek (miljoner ton koldioxid)	Uppskattad injektionskapacitet (miljoner ton koldioxid per år)
Fem medlemsstater rapporterade lagringssiffror	6	>980	
Danmark	1	250>	
Ungern	1	7,5	
Italien	1	500	
Rumänien	1	10	
Nederländerna	2	212,5	
Sex medlemsstater rapporterade injektionssiffror²¹	15		33,12
Bulgarien	1		0,78
Kroatien	1		0,74
Danmark	4		11,5 ²²
Frankrike	2		-
Grekland	1		3
Ungern	1		0,5
Italien	1		4
Rumänien	1		0,6
Spanien	1		2
Nederländerna	2		10

Tabell 1 visar att det i slutet av 2024 via olika projekt belägna i EU fanns en total lagringspotential som borde ge omkring 1 tillgänglig gigaton senast 2030. Den årliga injektionskapaciteten skulle kunna nå 33,12 miljoner ton koldioxid per år. Danmark och Nederländerna förväntas för närvarande vara de två medlemsstaterna med den högsta injektionskapaciteten till år 2030, följda av Italien och Grekland.

²¹ Vissa medlemsstater rapporterade inte injektionssiffror direkt. När specifika projekt omnämndes lades kända injektionskapacitetssiffror till.

²² Danmark rapporterade inte siffror om injektionskapacitet och tillhandahöll länkar till följande koldioxidlagringsprojekt: Greensand, Ruby, Greenstore och Bifrost.

I tabell 2 sammanfattas de totala avskiljningssiffror som medlemsstaterna rapporterat, och ges en värdefull indikation på den kommande efterfrågan på injektionskapacitet.

Tabell 2 – Sammanfattning av projekt för koldioxidavskiljning 2024 med en tidslinje för lagring fram till 2030.

Medlemsstater	Uppskattad avskiljningskapacitet per år (miljoner ton koldioxid per år)
Sju medlemsstater rapporterade avskiljningssiffror	20,4–20,7
Bulgarien	0,78
Frankrike	1,4
Tyskland	5,72
Grekland	3,25
Rumänien	1,8
Sverige	3,965
Nederländerna	3,5–3,8

I slutet av 2024 uppskattade medlemsstaterna att kapaciteten för koldioxidavskiljning år 2030 skulle kunna uppgå till ungefär 21 miljoner ton per år. Denna aggregerade siffra är lägre än den aggregerade siffran från de reviderade nationella miljö- och klimatplanerna, eventuellt eftersom det saknas avskiljningssiffror i flera av rapporterna enligt artikel 21. Om man förutsätter relevanta uppskattningar från de nationella planerna för dessa saknade siffror, kan de uppskattade avskiljningssiffrorna från medlemsstaterna vara över 32 miljoner ton per år totalt i EU.

Denna justerade uppskattning indikerar att av de 50 miljoner ton per år som är EU:s mål i fråga om injektionskapacitet, är det 64 % som skulle kunna användas av projekt som medlemsstaterna känner till om transportinfrastruktur görs tillgänglig. I slutet av 2025 måste medlemsstaterna uppdatera sina uppskattningar, och de kommer att ingå i nästa lägesrapport från kommissionen.

3.3 Öppenhet kring uppgifter om lagringskapacitet enligt artikel 21.1

I artikel 21.1 a i förordning (EU) 2024/1735 krävs att medlemsstaterna senast den 30 december 2024 ska offentliggöra data om alla områden där lagringsplatser för koldioxid kan tillåtas på deras territorium, inbegripet saltvattensakviferer, utan att det påverkar kraven på skydd av konfidentiell information. Med hjälp av dessa uppgifter kan investerarna avgöra var de ska utforska potentiella lagringsplatser för koldioxid i EU.

Enligt artikel 21.1 b i förordning (EU) 2024/1735 skulle medlemsstaterna vidare senast den 30 december 2024 ålägga enheter som är eller har varit innehavare av ett tillstånd att undersöka, prospektera eller producera olja och gas på deras territorium att, utan att kunna göras ekonomiskt ansvariga, offentliggöra i) geologiska data avseende produktionsanläggningar som har avvecklats eller vars avveckling har anmälts till den behöriga myndigheten, och ii) i tillämpliga fall, och såvida inte enheten har ansökt om undersökningstillstånd, ekonomiska bedömningar av de respektive kostnaderna för möjliggörande av koldioxidinjektion. Dessa ekonomiska bedömningar måste innehålla uppgifter om platsens lämplighet för hållbar, säker och permanent injektion och lagring av koldioxid, och om tillgången till eller behovet av transportinfrastruktur och transportsätt som lämpar sig för säker transport av koldioxid till platsen.

Genomförandet av artikel 21.1 a och b i förordning (EU) 2024/1735 har varit blandat.

För det första hade nio medlemsstater den 30 december 2024 uppgett, i enlighet med artikel 21.1 a, hur de offentliggör data om de områden där lagringsplatser för koldioxid kan tillåtas²³. För det andra är det bara i fem medlemsstater som geologiska data är allmänt tillgängliga och åtkomliga²⁴. För det tredje visade endast tre medlemsstater²⁵ att de hade en rättslig ram som ålägger godkända olje- och gasföretag att offentliggöra relevanta geologiska data enligt kravet i artikel 21.1 b. För 13 medlemsstater kunde kommissionen inte verifiera att de uppfyllt skyldigheterna, eftersom det saknades anmälningar med avseende på artikel 21.1²⁶.

Sex medlemsstater²⁷ rapporterade att utvecklingen av en sådan rättslig ram pågår och visar att deras nationella bestämmelser om obligatoriskt offentliggörande av relevant information för närvarande fortfarande är ofullständiga eller att det fortfarande finns vissa luckor i de befintliga bestämmelserna om att tillämpa artikel 21.1 b. Fem medlemsstater har bara lämnat begränsade bevis för att det finns en rättslig ram för artikel 21.1 b, och det saknas uppgifter om obligatoriska

---

²³ Belgien (regionen Flandern), Danmark, Frankrike, Italien, Ungern, Nederländerna, Polen, Rumänien och Sverige.

²⁴ Danmark, Spanien, Frankrike, Ungern och Nederländerna.

²⁵ Danmark, Tyskland och Italien.

²⁶ Bulgarien, Tjeckien, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Lettland, Litauen, Luxemburg, Malta, Slovenien, Slovakien och Finland.

²⁷ Belgien, Frankrike, Lettland, Nederländerna, Polen och Portugal.

krav på offentligt tillhandahållande²⁸. För tolv medlemsstater²⁹ finns det ingen rättslig ram som gör det obligatoriskt att offentligt tillhandahålla geologiska data.

Kommissionen uppmanar därför de relevanta medlemsstaterna att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 21.1 och att anmäla den relevanta informationen till kommissionen så snart som möjligt. Kommissionen håller på att lansera en europeisk investeringsatlas med potentiella lagringsplatser för koldioxid under 2026. Den atlasen kommer bland annat att bygga på data som medlemsstaterna och bidragsskyldiga enheter lämnar in i enlighet med artikel 21.

---

²⁸ Tjeckien, Estland, Grekland, Litauen och Finland.

²⁹ Bulgarien, Irland, Spanien, Kroatien, Luxemburg, Ungern, Malta, Österrike, Rumänien, Slovenien, Slovakien och Sverige.

4 ÖVERSIKT AV PLANERADE PROJEKT FÖR KOLDIOXIDLAGRING

4.1 Bidrag inom ramen för de 44 bidragsskyldiga enheternas planer

Enligt förordning (EU) 2024/1735 ska de 44 bidragsskyldiga enheterna bidra till EU:s mål med en årlig injektionskapacitet på 50 miljoner ton, för att säkerställa att ”CCS som klimatlösning finns tillgänglig innan den efterfrågas”³⁰. I artikel 3.28 i förordning (EU) 2024/1735 definieras *kapacitet för koldioxidinjektion* som den mängd koldioxid som varje år kan injiceras i en fungerande geologisk lagringsplats. I artikel 23.1 föreskrivs att bidraget till injektionskapaciteten ska bestå av kapacitet för koldioxidinjektion på en lagringsplats som är tillåten i enlighet med direktiv 2009/31/EG och tillgänglig för marknaden senast 2030.

Senast i slutet av 2030 måste de bidragsskyldiga enheterna visa sitt bidrag till det unionsomfattande målet för kapacitet för koldioxidinjektion genom att rapportera till kommissionen och allmänheten att de har beviljats ett koldioxidlagringstillstånd i enlighet med direktiv 2009/31/EG i EU som gör det möjligt att injicera de relevanta mängderna avskild koldioxid i minst fem år, enligt definitionen i artikel 20.2 i förordning (EU) 2024/1735. Enheterna måste även visa att denna kapacitet för koldioxidinjektion är tillgänglig för marknaden. Detta kan de göra genom att rapportera minst ett avtal om lagringstjänster med en utsläppare som vill utnyttja kapaciteten. Alla sådana bidrag kan utvecklas enskilt, i samarbete eller genom avtal med icke-bidragsskyldiga utvecklare av lagring, i enlighet med artikel 23.5 i förordning (EU) 2024/1735.

I artikel 23.4 i förordning (EU) 2024/1735 krävs att de 44 bidragsskyldiga enheterna senast den 30 juni 2025 lämnar en plan där de redogör i detalj för hur de avser att fullgöra sitt bidrag till EU:s årliga injektionskapacitet. De planerna måste bekräfta de bidragsskyldiga enheternas bidrag och ange medel och delmål för att uppnå de bidragen.

---

³⁰ Skäl 43: ”Genom att definiera lagringsplatser för koldioxid och därtill hörande projekt för avskiljning och transport av koldioxid som bidrar till unionens mål 2030 som strategiska nettonollprojekt kan utvecklingen av lagringsplatser för koldioxid påskyndas och underlättas och den ökade efterfrågan i industrin på lagringsplatser kan dirigeras mot de mest kostnadseffektiva lagringsplatserna. Ett allt högre antal olje- och gasfält, som skulle kunna konverteras till säkra lagringsplatser för koldioxid, närmar sig slutet för sin produktiva användning. Dessutom har olje- och gasindustrin bekräftat sin avsikt att inleda en energiomställning och har de resurser, färdigheter och kunskaper som behövs för att utforska och ta fram fler lagringsplatser. För att uppnå unionens mål på 50 miljoner ton årlig operativ kapacitet för koldioxidinjektion senast 2030 behöver den sektorn slå samman sina bidrag för att säkerställa att CCS som klimatlösning finns tillgänglig innan den efterfrågas. För att säkerställa en snabb, unionsövergripande och kostnadseffektiv utveckling av lagringsplatser för koldioxid i linje med unionens mål för injektionskapacitet bör licensinnehavare för olje- och gasproduktion i unionen bidra till detta mål proportionellt till olje- och gasproduktionskapacitet, samtidigt som flexibilitet tillhandahålls vad gäller samarbete och andra bidrag från tredje part beaktas. En värdekedjestrategi bör främjas genom åtgärder som vidtas på både unionsnivå och nationell nivå. Licensinnehavare för olje- och gasproduktion i unionen bör därför göra nödvändiga investeringar och stödja utvecklingen av livskraftiga affärsmodeller för hela värdekedjan för koldioxid.”

Alla de 44 bidragsskyldiga enheterna har lämnat sina planer och anser dem vara konfidentiella. Utifrån dessa planer som hittills lämnats in 2025

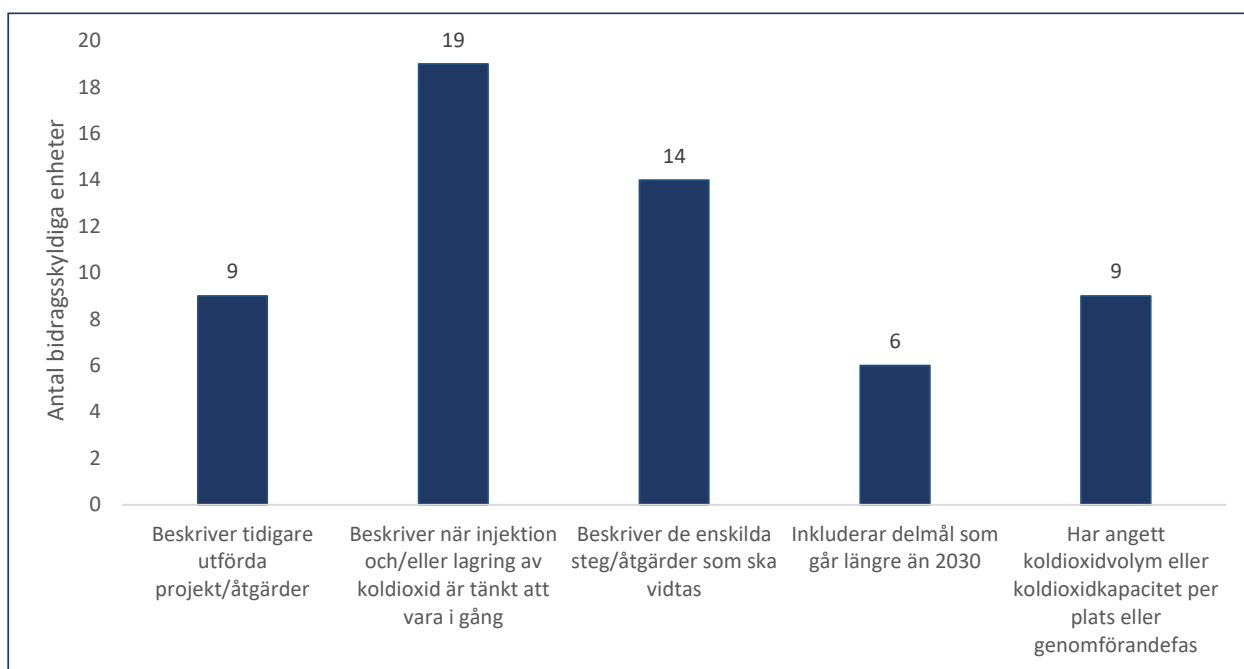
1) har endast 16 av de 44 bidragsskyldiga enheterna bekräftat sitt bidrag till EU-målet när det gäller deras tilldelade volym av årlig kapacitet för koldioxidinjektion som ska göras tillgänglig för marknaden senast 2030,

2) har ingen av de 44 bidragsskyldiga enheterna bekräftat sitt bidrag till EU-målet när det gäller den totala kapacitet för koldioxidlagring³¹ som ska göras tillgänglig för marknaden senast 2030,

3) har endast 25 av de 44 bidragsskyldiga enheterna angett medel och delmål för att uppnå målvolymer.

Planernas medel och delmål skiljer sig åt i fråga om innehåll och detaljer, men kan kategoriseras enligt följande:

Figur 2 – Typ av information som ingår i medel och delmål

Bland de lagringsplatser som nämns i de 44 bidragsskyldiga enheternas planer är 14 platser omnämnda i flera planer. De flesta av dem ligger i Nederländerna (fem platser) och Danmark (fyra

³¹ I artikel 20.2 i [förordning \(EU\) 2024/1735](#) föreskrivs att alla lagringsplatser ska vara utformade för att vara i drift i minst fem år.

platser). Fem bidragsskyldiga enheter nämner lagringsplatser belägna utanför EU som inte får användas för att påvisa efterlevnad av förordning (EU) 2024/1735.

I 19 av de 44 bidragsskyldiga enheternas planer anges enheternas avsikt att uppfylla sitt enskilda bidrag till EU:s årliga injektionskapacitet genom att ingå avtal med andra enheter, och i åtta av dem angavs även den motsvarande enheten.

Tabell 3 – Maximal uppskattad tillgänglig injektionskapacitet senast 2030 så som omnämns i de bidragsskyldiga enheternas planer.

Lagringsplatsens placering	Maximal injektionskapacitet (i miljoner ton koldioxid per år)
Danmark	11
Grekland	3
Ungern	1
Italien	4
Nederländerna	10
TOTALT	29

Tjugosex bidragsskyldiga enheter har hänvisat till potentiella eller befintliga lagringsplatser i EU som de skulle använda för att uppfylla sitt bidrag till injektionskapaciteten. Summan av dessa lagringsprojekt skulle uppgå till en maximal injektionskapacitet på 29 miljoner ton koldioxid per år senast 2030.

Sammantaget visar lagringsprojekten att 58 % av EU:s årliga injektionskapacitet skulle kunna göras tillgänglig för industriella utsläppare. Lagringsprojekt som finns i EU, som bidrar till EU:s mål för årlig injektionskapacitet och som har ansökt om lagringstillstånd är strategiska nettonollprojekt, tillsammans med de tillhörande avskiljnings- och lagringsprojekten, och bör stödjas av medlemsstaterna i linje med artiklarna 13, 15 och 16 i förordning (EU) 2024/1735.

Det är sju bidragsskyldiga enheter som i sina planer identifierar områden där det skulle kunna utvecklas nya lagringsplatser. Dock tillhandahölls inte injektionskapacitetssiffror för alla dessa nya platser. Utifrån de planer som hittills lämnats är det fortfarande för tidigt att bedöma om det kommer att finnas tillräckligt med lagringsplatser för att uppfylla EU:s mål för årlig injektionskapacitet senast 2030.

Enligt artikel 23.6 i förordning (EU) 2024/1735 måste de 44 bidragsskyldiga enheterna, från och med den 30 juni 2026 och därefter varje år, lämna in en årlig rapport till kommissionen med en redogörelse av sina framsteg mot fullgörandet av bidraget. Kommissionen ska offentliggöra dessa rapporter.

I artikel 5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2025/1477 anges vidare att rapporterna måste innehålla som minst en standarduppsättning information om koldioxidlagringsprojekt under utveckling av de bidragsskyldiga enheterna, så detaljerat som möjligt i utvecklingsskedet. Där ingår var de relevanta koldioxidlagringsplatserna är lokaliserade, den förväntade totala lagringskapaciteten, den förväntade årliga injektionskapaciteten och de planerade transportsätt och den tillhörande transportinfrastruktur som kommer att behövas för att driva platsen. I rapporterna måste det även finnas kontaktinformation till potentiella lagringskunder, och en detaljerad färdplan med de viktigaste tekniska och affärsmässiga delmålen och beslutspunkterna samt de risker, osäkerheter och begränsningsstrategier som potentiella kommersiella kunder behöver känna till för att kunna fatta sina investeringsbeslut.

4.2 Översikt av befintliga tillstånd och utkast till lagringstillstånd

Enligt artikel 6.1 i direktiv 2009/31/EG måste medlemsstaterna se till att inga lagringsplatser drivs utan lagringstillstånd. Enligt artikel 10.1 i direktiv 2009/31/EG måste medlemsstaterna också se till att kommissionen får tillgång till alla tillståndsansökningar inom en månad från mottagandet och informera kommissionen om alla utkast till lagringstillstånd. Genom dessa bestämmelser kan kommissionen uppskatta den förväntade injektionskapaciteten hos lagringsplatser som ansöker om lagringstillstånd. Denna översikt bygger på utfärdade lagringstillstånd och tillståndsansökningar som kommissionen fått tillgång till fram till slutet av februari 2026.

I mars 2026 var tre lagringsplatser för koldioxid tillåtna i EU: Porthos i Nederländerna, Greensand i Danmark och Prinos i Grekland. Dessa anläggningar har en kombinerad uppskattad injektionskapacitet på 3,54 miljoner ton koldioxid per år, vilket sammanfattas i tabell 4 nedan.

Tabell 4 – Lagringsplatser som var tillåtna i EU i mars 2026.

Lagringsplats	Medlemsstat	Förväntad idrifttagning	Uppskattad injektionskapacitet (i miljoner ton koldioxid per år)
Nini West	Danmark	2026	0,3 ³²
Prinos	Grekland	2026–2027 ³³	0,74 ³⁴
P18-2 och P18-4	Nederländerna	2026 ³⁵	2,5 ³⁶
			3,54

I tabell 5 förtecknas koldioxidlagringsprojekt som har lämnat in en ansökan om lagringstillstånd till en nationell behörig myndighet i EU. De förväntade injektionskapacitetssiffrorna har beräknats av kommissionen och återspeglar inte potentialen för injektionskapacitet för varje lagringsplats. I synnerhet innefattar vissa siffror en maximal genomsnittlig injektionskapacitet, baserad på den maximala lagringsvolymen dividerad med den injektionsperiod som nämns i utkastet till tillstånd. Den maximala injektionskapaciteten för en viss plats måste anges i lagringstillståndet³⁷ och kan öka för flera lagringsplatser om kapaciteten utökas och tillstånden ändras.

Lagringsprojekt i EU, med en inlämnad tillståndsansökan, skulle kunna ge en injektionskapacitet på 15,6 miljoner ton koldioxid, vilket sammanfattas i tabell 5 nedan.

³² Danska Energistyrelsens webbplats, "[Publications, news and analysis on CCS](#)", beslut om godkännande av lagringsplan och tillåtelse att lagra koldioxid på Nini A (Nini West) till havs i Danmark, licens C2023/01.

³³ Energeans webbplats, "[Prinos CO₂](#)".

³⁴ Baserat på den maximala lagringsvolymen dividerad med den injektionsperiod som nämns i utkastet till lagringstillstånd. I Prinos-projektet planeras två faser med en maximal injektionskapacitet på en miljon ton per år i den första fasen och tre miljoner ton per år i den andra fasen. Tillståndet omfattar fas 1, vilket förklarar avvikelsen från Greklands planerade injektionskapacitet enligt tabell 1.

³⁵ Webbplatsen för [Porthos-projektet](#).

³⁶ Webbplatsen för Nederländernas näringslivsbyrå, [lagringstillstånd för Porthos](#).

³⁷ I artikel 9.3 i direktiv 2009/31/EG står det att tillståndet ska innehålla åtminstone "kraven för lagringsdriften, uppgift om den totala mängd koldioxid som får lagras geologiskt, gränser för reservoartrycket och högsta tillåtna injektionstakt och injektionstryck".

Tabell 5 – Lagringsplatser för vilka en ansökan om lagringstillstånd har lämnats in.

Lagringsplats som ansöker om tillstånd	Medlemsstat	Förväntat år för idrifttagning	Uppskattad injektionskapacitet (i miljoner ton koldioxid per år)
Nini Main och East	Danmark	2029 ³⁸	0,86 ³⁹
Ravenna	Italien	2030 ⁴⁰	3,85 ⁴¹
L04-A	Nederländerna	2029 ⁴²	1,6 ⁴³
L09-FF	Nederländerna	omkring 2031 ⁴⁴	2,7 ⁴⁵
L10-ALBE	Nederländerna	2030 ⁴⁶	3,84 ⁴⁷
K14-FAFC	Nederländerna	2027 ⁴⁸	1,7 ⁴⁹
Q16-FA	Nederländerna	2030 ⁵⁰	1,03 ⁵¹
			15,6

³⁸ Så som nämns i ansökan om lagringstillstånd.

³⁹ Baserat på den maximala lagringsvolymen och den injektionsperiod som nämns i ansökan om lagringstillstånd.

⁴⁰ Så som nämns i ansökan om lagringstillstånd.

⁴¹ Baserat på den maximala lagringsvolymen och den injektionsperiod som nämns i ansökan om lagringstillstånd.

⁴² Så som nämns i ansökan om lagringstillstånd.

⁴³ Baserat på den maximala lagringsvolymen och den maximala injektionsperiod som nämns i utkastet till lagringstillstånd.

⁴⁴ Så som nämns i ansökan om lagringstillstånd.

⁴⁵ Baserat på den maximala lagringsvolymen och den injektionsperiod som nämns i ansökan om lagringstillstånd.

⁴⁶ Så som nämns i ansökan om lagringstillstånd.

⁴⁷ Baserat på den maximala lagringsvolymen och den injektionsperiod som nämns i ansökan om lagringstillstånd.

⁴⁸ Så som nämns i ansökan om lagringstillstånd.

⁴⁹ Baserat på den maximala lagringsvolymen dividerad med den injektionsperiod som nämns i utkastet till tillstånd.

⁵⁰ Webbplatsen för ONE-Dyas, "CO₂ Storage".

⁵¹ Baserat på den maximala lagringsvolymen och den injektionsperiod som nämns i ansökan om lagringstillstånd.

4.3 Lagringsprojekt i EU som erkänns som strategiska nettonollprojekt

Enligt artikel 13.3 i förordning (EU) 2024/1735 ska medlemsstaterna ”som strategiska nettonollprojekt erkänna projekt för koldioxidlagring som uppfyller samtliga följande kriterier:

- a) Lagringsplatsen för koldioxid finns på unionens territorium, i dess ekonomiska zoner eller på dess kontinentalsocklar i den mening som avses i Förenta nationernas havsrättskonvention (Unclos).
- b) Projektet för koldioxidlagring bidrar till att uppnå det mål som anges i artikel 20.
- c) Projektet för koldioxidlagring har ansökt om ett tillstånd för säker och permanent geologisk lagring av koldioxid i enlighet med direktiv 2009/31/EG.

Ett projekt för koldioxidavskiljning som relaterar till ett projekt för koldioxidlagring som uppfyller de kriterier som avses i första stycket och ett relaterat infrastrukturprojekt för koldioxid som är nödvändigt för transport av avskild koldioxid ska också erkännas som ett strategiskt nettonollprojekt.”

I februari 2026 hade medlemsstaterna erkänt följande koldioxidlagringsprojekt som strategiska nettonollprojekt:

- ACCSION-projektets lagringsplats (Danmark).
- ANRAV-CCUS-lagringsplatsen (Bulgarien).
- Potentiell lagringsplats inom CO₂ Hub Northern Denmark (Danmark).
- CO₂ Storage Kalundborg (Danmark).
- Greenstore-lagringsplatsen (Danmark).
- Lagringsplatserna P18-2 och P8-4 (Nederländerna).
- Lagringsplatserna K14, L04-A och L10 (Nederländerna).

Denna förteckning innefattar inte samtliga lagringsprojekt i EU som förväntas bidra till EU:s mål för årlig injektionskapacitet. Medlemsstaterna bör snarast erkänna strategiska nettonollprojekt för att påskynda projektutbyggnaden och uppnå EU:s mål för årlig injektionskapacitet.

5 STÖD INOM RAMEN FÖR EU:S OCH MEDLEMSSTATERNAS FINANSIERINGSPROGRAM

5.1 Bidrag från innovationsfonden

I mars 2026 stödde innovationsfonden 60 projekt för avskiljning, transport, lagring eller användning av koldioxid, med ett åtagande på ungefär 6,65 miljarder euro i bidragsfinansiering. Kapaciteten för koldioxidinjektion är direkt finansierad med 630 miljoner euro i bidragsfinansiering till sex projekt för koldioxidlagring och för hela CCS-kedjan med förväntad idrifttagning senast 2030⁵². Dessa projekt, som förtecknas i tabell 6, förväntas ge en injektionskapacitet på ungefär sju miljoner ton koldioxid eller 20 % av EU:s mål för årlig injektionskapacitet.

Trettiofyra koldioxidavskiljningsprojekt finansierade inom ramen för innovationsfondens portfölj bör kräva en injektionskapacitet på 25,3 miljoner ton per år på lagringsplatser eller 50 % av efterfrågan för EU:s mål för årlig injektionskapacitet. Sedan 2020 har totalt över 100 koldioxidavskiljningsprojekt ansökt om stöd från innovationsfonden. Inom ramen för dessa projekt skulle över 80 miljoner ton per år avskiljas för permanent lagring i EU.

---

⁵² Dit hör projekt med undertecknade bidrag och projekt som uppmanats att utarbeta bidragsavtal. Sex projekt inom innovationsfonden, för hela CCS-kedjan och för koldioxidlagring, bör direkt bidra till utvecklingen av lagringsplatser i EU senast 2030: ANRAV-CCUS, Danube Removals, Greensand Future, HuCCSar, LaunchStores och TarraCO2-Storage. En beskrivning av innovationsfondens projekt finns på [kommissionens webbplats](#).

Tabell 6 – Projekt utvalda inom ramen för innovationsfonden (inklusive pilotprojekt och projekt som inbjudits att utarbeta bidragsavtal) som bidrar till EU:s mål för årlig injektionskapacitet genom direkt finansiering av lagringsanläggningar.

Projekt	Medlemsstat	Förväntat år för idrifttagning	Uppskattad injektionskapacitet (i miljoner ton koldioxid per år)
ANRAV-CCUS	Bulgarien	2028	0,78
Danube Removals	Ungern	2027	0,57
Greensand Future	Danmark	2025	0,3
HuCCSar	Polen	2028	0,005
LaunchStores	Nederländerna	2029	3,3 ⁵³
TarraCO ₂ -Storage	Spanien	2030	2
			7

⁵³ Webbplatsen för [LaunchStores-projektet](#). LaunchStores omfattar två koldioxidlagringsplatser till havs: L04-A och K14-FAFC. Denna siffra motsvarar den maximala lagringsvolymen dividerad med den injektionsperiod som nämns i utkastet till lagringstillstånd för L04-A och K14-FAFC (se tabell 5). Projektet är planerat för en maximal injektionskapacitet på 5 miljoner ton koldioxid per år och en genomsnittlig injektionskapacitet på 3,3 miljoner ton koldioxid per år.

5.2 Bidrag från Fonden för ett sammanlänkat Europa – Energi

Mellan 2014 och 2024 begärdes det från projekt för koldioxidnät totalt ungefär 2,7 miljarder euro i finansiering inom ramen för ansökningsomgångarna i Fonden för ett sammanlänkat Europa – Energi. Det totala finansieringsbelopp som avsattes till projekt, för studier eller anläggningsarbeten, med ett undertecknat bidragsavtal, uppgick under denna period till över 974 miljoner euro fördelat på 20 infrastrukturprojekt för koldioxidtransport och koldioxidlagring.

- Inom 2021 års ansökningsomgång ansökte projekten om 10,6 miljoner euro och tilldelades 4,2 miljoner euro.
- Inom 2022 års ansökningsomgång ansökte projekten om totalt 355 miljoner euro och tilldelades 159 miljoner euro.
- Inom 2023 års ansökningsomgång ansökte projekten om totalt 941 miljoner euro och tilldelades 480 miljoner euro.
- Inom 2024 års ansökningsomgång ansökte projekten om totalt 1,1 miljarder euro och tilldelades ungefär 250 miljoner euro.

5.3 Bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens

Faciliteten för återhämtning och resiliens kommer att stödja den första fasen i lagringsprojektet Prinos, beläget i norra Grekland. Detta program kommer därför att bidra till uppnåendet av EU:s mål för årlig injektionskapacitet.

5.4 Bidrag från Horisont Europa

Horisont Europa-programmet Kluster 5 om klimat, energi och rörlighet finansierade elva projekt för industriell koldioxidhantering mellan 2021 och 2024, till ett totalt belopp av 141,5 miljoner euro. Kluster 5 har för avsikt att genom sina arbetsprogram för 2025 och 2026–2027 finansiera 20 projekt för industriell koldioxidhantering med 126 miljoner euro.

5.5 Bidrag från medlemsstaterna

Medlemsstaternas finansiering är väsentlig för att CCS-projekten ska vara ekonomiskt bärkraftiga. Finansieringen från medlemsstaterna utgjorde 14 % av de offentliga forsknings-, utvecklings- och innovationsinvesteringar som gick till CCUS i OECD under perioden 2014–2024⁵⁴. Tre exempel visar hur betydelsefullt medlemsstaternas stöd är för CCS-utbyggnaden.

---

⁵⁴ Observationsorganet för teknik för ren energi: [*Carbon Capture, Utilisation and Storage in the European Union – 2024 Status Report on Technology Development, Trends, Value Chains and Markets*](#), Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum.

Danmark stöder utbyggnaden av CCS genom tre finansieringsprogram: CCUS-fonden (8,6 miljarder danska kronor eller 1,15 miljarder euro⁵⁵), NECCS-fonden (2,6 miljarder danska kronor eller 348 miljoner euro) och CCS-fonden (26,8 miljarder danska kronor eller 3,7 miljarder euro) för ett totalt finansieringsanslag på ungefär 38 miljarder danska kronor eller 5,1 miljarder euro.

I Frankrike är det huvudsakliga finansieringsprogrammet som stöder CCS-projekt *Appel d'offres – Grands Projets Industriels de Décarbonation*. Det är öppet för mycket stora industriella avkarboniseringsprojekt för anläggningar som drivs inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem⁵⁶. Programmet är öppet för andra typer av teknik än CCS och har en total budget på en miljard euro.

I Nederländerna finns subventionsprogrammet SDE++ som stöder CCS-projekt. Den maximala finansiering som fanns tillgänglig mellan 2020 och 2023 var 2,1 miljarder euro 2020, 6,7 miljarder euro 2021 och två miljarder euro 2023 för CCS-projekt. Dessa siffror representerar det maximala subventionsbelopp som CCS-projekt kan få under en period på 15 år. Den faktiska finansieringen beror på skillnaden mellan projektets kostnad och priset i EU:s utsläppshandelssystem och förväntas vara lägre.

---

⁵⁵ Europeiska centralbanken, "Startsida", "Statistik", [växelkursen mellan euro och dansk krona den 26 november 2025](#).

⁵⁶ Frankrikes ekonomi- och finansministerium, "Accueil", "Espace entreprises", "[Appels à projets et à manifestations d'intérêt](#)", "[Grands projets industriels de décarbonation 2024](#)".

6 LÄGET 2025 OCH NÄSTA STEG

Sammanfattningsvis är det för närvarande över 20 projekt för lagring av koldioxid som är under utveckling i EU. Lagringstillstånd har redan utfärdats för Greensand i Danmark, Porthos i Nederländerna och Prinos i Grekland. Sju ytterligare koldioxidlagringsprojekt håller på att ansöka om lagringstillstånd i EU. Totalt skulle dessa platser kunna bidra med över **19 miljoner ton per år** i kapacitet för koldioxidinjektion. Fler projekt förväntas ansöka om lagringstillstånd de närmaste åren.

De reviderade nationella energi- och klimatplanerna tydde på att kända projekt för koldioxidavskiljning i medlemsstaterna skulle kunna uppgå till minst **35 miljoner ton** koldioxid per år senast 2030, med en total injektionskapacitet på **27,1 miljoner ton** koldioxid per år senast 2030. År 2024 redovisade medlemsstaterna högre siffror än så i sina rapporter enligt artikel 21. De rapporterna visade att lagringsprojekt i EU skulle kunna utveckla en injektionskapacitet på **upp till 33,1 miljoner ton** koldioxid per år senast 2030.

De aggregerade injektionskapacitetssiffrorna för lagringsprojekt som beskrevs i de 44 bidragsskyldiga enheternas planer i juni 2025 uppgår till en kapacitet för koldioxidinjektion på **max 29 miljoner ton**.

Denna potentiella efterfrågan stöds av innovationsfonden med **25,3 miljoner ton** per år i avskild koldioxid. Emellertid har sedan 2020 över 100 enskilda koldioxidavskiljningsprojekt i EES ansökt hos innovationsfonden utan att väljas ut. Tillsammans skulle dessa ytterligare projekt utgöra avskiljningsvolymen på **över 80 miljoner ton** koldioxid per år och skulle kräva motsvarande injektionskapacitet. Utbyggnaden av koldioxidlagringsprojekt i EU måste påskyndas för att möta efterfrågan från de industriella utsläpparna och nå EU:s mål för årlig injektionskapacitet.

Varje koldioxidlagringsprojekt som är beläget i EU och bidrar till EU:s mål för årlig injektionskapacitet – tillsammans med tillhörande koldioxidavskiljning och infrastruktur för koldioxidtransport – måste erkännas av medlemsstaterna som strategiska nettonollprojekt i enlighet med artikel 13.3 i förordning (EU) 2024/1735. Industriella utsläppare som överväger att använda CCS som en väg till avkarbonisering bör informera sina nationella myndigheter, så att deras efterfrågan på injektionskapacitet kan inkluderas i medlemsstaternas årliga rapporter. När dessa projekt väl är erkända som strategiska nettonollprojekt måste de få statusen högsta möjliga nationella betydelse och måste behandlas därefter i tillståndsprocesserna. Enligt artikel 16 i förordning (EU) 2024/1735 får tillståndsprocessen inte överskrida 18 månader för alla tillstånd som krävs för att driva en lagringsplats i enlighet med direktiv 2009/31/EG.

Artikel 6.7 i förordning (EU) 2024/1735 kräver att medlemsstaterna förser alla behöriga myndigheter och gemensamma kontaktpunkter med tillräckliga personalresurser och ekonomiska och tekniska resurser för att säkerställa effektiviserade tillståndsprocesser för projekt för koldioxidavskiljning och koldioxidlagring.

7 SLUTSATS

Många projekt för koldioxidlagring gör snabba framsteg runtom i EU och förväntas bidra till uppnåendet av EU:s mål för årlig injektionskapacitet. Lagringskapaciteten förväntas öka snabbt de närmaste månaderna och åren. Fortfarande krävs det betydande arbete från samtliga aktörer, i synnerhet från de 44 bidragsskyldiga enheterna, för att uppnå EU:s mål för årlig injektionskapacitet. Detta mål är både realistiskt och ambitiöst, och går att nå om lagringsprojekten utvecklas i en effektiv takt.

De flesta av de planerade lagringsplatserna är fortfarande koncentrerade kring Nordsjöområdet, samtidigt som ett antal medlemsstater i södra och östra Europa siktar på att bygga ut platser för koldioxidavskiljning och koldioxidlagring. I de planer som de 44 bidragsskyldiga enheterna sänt in beskrivs ännu inte i detalj de nya injektionskapacitetssiffrorna som är kopplade till nya lagringsplatser. För industrier och investerare är det avgörande att rapporteringen från medlemsstaterna och från de bidragsskyldiga enheterna förbättras, så att man får en bättre bild och kan stödja investeringar i kapacitet för koldioxidavskiljning och i infrastruktur för koldioxidtransport. I enlighet med artikel 23.6 i förordning (EU) 2024/1735 ska de 44 bidragsskyldiga enheterna från juni 2026 och framåt årligen lämna in en rapport till kommissionen med en redogörelse av sina framsteg mot fullgörandet av bidraget. De rapporterna måste så detaljerat som möjligt beskriva hur utvecklingen går på lagringsplatserna, och de ska offentliggöras av kommissionen.

I enlighet med artikel 23.13 i förordning (EU) 2024/1735 ska medlemsstaterna senast i juni 2026 fastställa effektiva, proportionella och avskräckande påföljder som är tillämpliga på överträdelser som begås av de 44 bidragsskyldiga enheterna beträffande deras skyldigheter att bidra till EU:s mål för årlig injektionskapacitet. Dessa påföljder kommer att ge de 44 bidragsskyldiga enheterna incitament att utveckla nya koldioxidlagringsprojekt i EU och komplettera den befintliga projektplaneringen. Genom det obligatoriska bidraget och de obligatoriska rapporterna från dessa 44 bidragsskyldiga enheter får industrierna en transparent färdväg för det planerade utbudet av koldioxidlagring och koldioxidinjektion. De blir också underlag till besluten om användning av avskiljning och lagring av koldioxid. Ytterligare åtgärder på nationell nivå, som finansieringssystem för industriell avkarbonisering, kommer att behövas för att ytterligare stödja utvecklingen av projekt för lagringsplatser och bidra till att nå EU:s mål för årlig injektionskapacitet.

Senast den 30 juni 2027 kommer kommissionen att rapportera framstegen i medlemsstaterna (artikel 21) och av de bidragsskyldiga enheterna (artikel 23.6). Med utgångspunkt från detta kommer kommissionen också att i enlighet med artikel 20.3 i förordning (EU) 2024/1735 bedöma bland annat marknadsläget för injektionskapacitet, ge en översikt över de planerade lagringsplatsernas geografiska spridning, samt bedöma om det är nödvändigt att införa ett mål för 2040 eller tidigare vid behov.